

[Holstein.]

jeg ser ikke rigtig, at Bestemmelsen i § 3 har Udsigt til at kunne blive effektiv, undtagen netop for de lovlydige; for det kan jo paabydes, at ogsaa *de* skal anmelde, hvad de har af Vaaben. Hvis Justitsministeren vil det, skal Herregaardsskovfogder og Herregaardsskytter og Skovjere, som har en større eller mindre Jagtriffel — altsaa lige fra Salonriffelen, som Krybskytter skyder Fasaner med om Natten, ulovligt, og op til Jagtriffelen, som man skyder Kronvildt med —, anmelde det alt sammen. De lovlydige vil anmelde, men Krybskytter, som har deres ulovlige Salonriffel, vil ikke anmelde det, og Lovbryderne vil ikke anmelde, og Kommunerne vil ikke anmelde, hvad de har af Revolvere og Vaaben. Saa derfor tror jeg, § 3 kommer til at virke lige imod det, der burde tilstræbes.

Saa er der endelig ogsaa Spørgsmaalet: Naar de har anmeldt efter § 3, at de har disse Vaaben, som de maaske har haft fra den Tid, da der endnu var fredelige og normale Forhold her i Landet, hvor almindelige Borgere kunde købe eller erhverve den Slags Vaaben, er det saa Mening, at de skal aflevere dem eller skal have en fornyet Tilladelse af Justitsministeren? Saa kan vi paa ny havne i Administration og Cirkulærer og skabe Mulighed for ny Indblanding fra Myndighedernes Side, som gør Forholdene endnu mere forvirrede og usikre, end de allerede er, og vil medføre, at det først og fremmest gaar ud over de pligtopfyldende og lovlydige; de farlige Lovbrydere vil man lade løbe, og Bravfolket forfølger og chikanerer man.

Bedre synes det mig heller ikke at gaa med Overholdelsen af Bestemmelserne i § 5, for der staar jo — det er vel saa vidtgaaende, som det overhovedet er muligt —, at Justitsministeren kan udstede Forbud mod Indførsel og Erhvervelse eller Overdragelse til andre af ikke blot skarpe Vaaben, Slag- eller Stødvaaben, derunder Knojern, Totenschlagere, Gummiknipler, men saa staar der „og lignende“ — det er overladt til Justitsministerens Skøn —, altsaa: og lignende, af Genstande, der uden at fremtræde som Vaaben er egnede til at anvendes paa lignende Maade. Det vil praktisk talt sige, at et hvilket som helst Redskab, en Le, en Høtyv, en Skovl, en Spade og hvad som helst, som Justitsministeren finder for godt at erklære for et lignende Vaaben eller som egnet til at blive anvendt paa lignende Maade, maa man ikke have uden hans

specielle Tilladelse og maa man ikke bære. Disse Redskaber maa efter § 5 civile Personer ikke bære.

„Justitsministeren kan udstede Forbud imod, at civile Personer bærer Vaaben eller de i 1ste Stykke i § 5 nævnte Genstande.“

Ja, men det er virkelig Bestemmelser af en saadan Karakter, at der ikke er nogen som helst Sikkerhed for, at man ikke faar en administrativ justitsministeriel Vilkaarlighed, som paa ganske urimelig Maade chikanerer de lovlige og lader dem, der virkelig skulde skrides ind imod, gaa fri. Vi forvort Vedkommende kan derfor ikke paa nogen Maade være med til at stemme en saadan Lov igennem. Vi har jo alle bitre Erfaringer for, hvorledes Socialdemokratiet og dets Regering haandhæver Retsordenen og Retsikkerheden, vi har tilstrækkelig mange Eksempler paa, hvorledes sagesløse Folk, som ikke har været i Stand til at udøve Nødværge, er blevet ramt af Forbryderen paa Livet i det ene og det andet Tilfælde, og hvorledes der under Optøjer og Tumulter er skredet ind fra Politiets Side, saa Gummikniplerne har regnet paa retfærdige og uretfærdige, med fuldkommen ensartet Ligelighed — Begivenhederneovre i Esbjerg afgav jo et tydeligt Eksempel derpaa. Med den Skræk, som Socialdemokratiet er i Besiddelse af over for Vaaben og for, hvad der ligner Vaaben — hos de Kredse i alt Fald, der ikke hører til Socialdemokratiet — tror jeg ikke, man skal forsværge noget i Retning af, hvad der fra Justitsministeriets Side kan tænkes iværksat af Cirkulærer og Anordninger. Derfor vil vi forvort Vedkommende ligesom de Konservative stemme imod dette Lovforslag.

Jeg vil endnu blot rejse det Spørgsmaal angaaende Vaaben- og Ammunitionsfabrikkerne, hvad Mening er med § 7, som forbyder uden Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde fra Justitsministeren at udføre Vaaben, og med § 10, som paa den anden Side udtaler, at de bestaaende Vaaben- og Ammunitionsfabrikker kan fortsætte deres Virksomhed som hidtil. Maa det være mig tilladt at spørge, hvad Mening er, for der er tilsyneladende ikke megen Mening i at opretholde Vaabenfabrikker og lade dem producere normalt, hvis der ikke er nogen Garanti for, at de faar Lov til at udføre deres Produktion. Hvorledes stiller den højtærede Regering sig til Spørgsmaalet om Vaabenudførsel fra Rekyllriffsyndikatet og de andre Fabrikker, vi har her i Landet? For hvis Adgangen til Udførsel af Vaaben i